

— at her kan være Et og Andet, man kan finde paa hernebe at sætte ind i Loven, som heller ikke kan gjøre den Skade, men at man skulde falde den Nogetsomhelst af det, som de allerivrigste Angribere af Loven have kaldt den, anser jeg for at være fuldstændig urimeligt. Jeg tror meget vel, at der uden meget stor Vanskelighed vil kunne bringes et nogenlunde fornuftigt Resultat ud af Lovforslaget. Det Gæste, jeg kunde tænke mig, at der kunde siges imod det fra visse Folks Side, f. Ex. fra min Side, var dette: Lad den Lov ligge; saa længe man ikke har kunnet imødekomme Landbruget ved at give det en Margarinelov, som Landbruget kan være tjent med, kan jeg heller ikke være med til at gaa ind paa at lægge Byrder paa Meierivæsenet af den Bestaafenhed som her. Den Grund kunde jeg antage for at være nogenlunde rimelig, men at de Herrer, som have været saa ivrige for ikke at faae nogen ordentlig Margarinelov, skulde være dem, der skulde træde op her, forekommer mig at være høist mærkeligt. Der skulde da vel ikke ligge en Tanke bagved. Jeg veed ikke, om det er berettiget at sige det, men man kunde jo formode, at der kunde ligge den Tanke bagved, at den synkende Anseelse, som en Del Medlemmer nu have i Landbrugets Dine paa Grund af Margarinespørgsmaalet, vil man høine en lille Smule ved at tage saa meget des ivrige fat paa dette for Landbruget og Meierivæsenet temmelig underordnede Spørgsmaal. Jeg kalder det underordnet, fordi det er et hygieinisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal om den almindelige Sundhedspleie her i Landet, og et Spørgsmaal som i meget ringe Grad træder generende i Veien for Meierierne. Derfor anser jeg mig for berettiget til at sige, at dette er et for Meierivæsenet saa temmelig underordnet Spørgsmaal. Men kunde de Herrer have deres Anseelse i Landbrugets Dine ved deres ivrige Argumenter mod denne Lov, saa for mig gjerne. Jeg ønsker, at det høie Folkething skal have saa megen Anseelse i Folkets Dine som vel muligt, og skulde der være Noget, der var sunken i Anseelse og saa kunde høve sin Anseelse paa dette Punkt, naa, saa velbekomme!

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal begynde med den Bemærkning, at jeg for min Part ikke har tænkt mig nogetsomhelst Forbindelse mellem dette Lovforslag og den anden saa meget omdebatterede Lov. Jeg kan forsikre, at den Sag, som dette Lovforslag omhandler, har jeg — og det Samme gjælder Sundhedsautoriteterne, navnlig Sundhedskollegiet — begyndt at bestjæf-

tige os med paa et Tidspunkt, hvor i alt Fald jeg — det tilstaar jeg — aldeles ikke havde noget Die for det andet Spørgsmaal eller Anelse om, at det skulde komme til at spille en saa betydelig Rolle, som det er kommet til. Jeg har ved at tage fat paa dette Lovforslag slet ikke haft Andet end de rent hygieiniske Betragtninger for Die. Jeg er kommen ind paa det ganske naturligt ved de stadig indløbne Klager over Epidemier, i Særdeleshed over Tyfus-epidemier, hvor man en efter en har kunnet paavise, at den havde sin Oprindelse fra Fællesmeierierne, og fra den ved disse blandt Befolkningen udbredte Mælk, og jeg har ikke haft nogen Tvivl om, at man maatte være principielt berettiget til at gribe ind her, lige saavel som ved alle andre Veiligheder, hvor visse Næringsveies Udøvelse kunne have sundhedsfarlige Følger for den omgivende Befolkning. Man maa jo holde disse to Ting meget vel ude fra hinanden: Hvad der falder indensfor den Privates egen Sfære, og hvad der falder udenfor den og griber videre og skader Andre. Det var derfor ogsaa eet i denne Sag meget uheldigt Exempel, som et æret Medlem (C. Ravn) fremdrog forleden om Byzernes, at fordi det var hensigtsmæssigt at gaa med Byzere, befalede man dog ikke Folk at gjøre det. Det var allerede af den Grund ikke noget videre heldigt Exempel, at hvis den ærede Medlem vilde prøve at gaa uden Byzere her i Kjøbenhavn, vilde han nok faae at se, at Staten blander sig i det Spørgsmaal. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved; vi kunne tage et neutralt Exempel, f. Ex. med Hensyn til vore Overfrakter. I denne Kulde er det ganske vist hensigtsmæssigt at gaa med Overfrakke, naar man har en, men dog befaler Staten det ikke; det er ganske rigtigt, og det kunde heller ikke falde mig ind at være med til at lade Staten foreskrive det. Og hvorfor foreskriver Staten det ikke? Fordi det gaar ikke ud over Andre end Vedkommende selv, naar han lader være med at gaa med Overfrakke i denne Kulde. Men her er netop Spørgsmaalet om Ting, der gaa ud over Andre. Jeg vil sige, at hvis en slet Indretning af et Fællesmeieri, og hvis en urentlig og uordentlig Drift af dem ikke havde anden Følge end den for de Paagjældende selv, at deres Smør blev daarligt og som Følge deraf ikke kunde opnaa de gode Priser, vilde jeg heller ikke finde, at der var Grund for Staten til at blande sig derti. Det bliver deres egen Sag, men naar Forholdene stille sig saaledes, at dette ikke alene er Tilfældet, men at der tillige udbreder sig Sygdomme til den omliggende Befolkning fra Fællesmeie-